

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راوړونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړلي (په جهان)

يَسِّرِ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَکْبَرِ
 إِنَّكَ لَبِینَ الْمُرْسَلِیْنَ ●
 عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ●
 تَنْزِیْلِ الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرُوا بِآيَاتِهِمْ
 قَهْمٌ
 غُفْلَاتٍ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰی أَكْثَرِهِمْ
 قَهْمٌ
 لَا يُؤْمِنُونَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ أَفْئِدًا
 نَّهِيْ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْ اَبْنَائِهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَعْتَبْتَهُمْ لَمْ يَشْعُرُوْهُ
 قَهْمٌ لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ اَلَّذَارُ فَهُمْ
 اَمْ لَمْ تَنْذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ●
 إِنَّمَا تُنذِرُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چې جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندې کونکې هریو مړي
 اولیکونکې یو، چې دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بنه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه دهغوی چې وودکلی
 چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
 دوی ته مونږ، چې اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلی رسولان
 شول گویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنګه چې مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

مَنِ اتَّهَمَ الذِّكْرَ
 وَحَشَى الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ

فَيُشْرَهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُقُ لِنُحْيِ الْمُؤْتَى

وَنَكْتُمُ مَا قَلَّمُوا

وَأَنَارُهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخْصَيْنَاهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

وَأَعْرَبَ لَهُمْ مَقَالَةَ صَحْبِ الْقُرْآنِ

إِذْ هَاءَ مَا الْمُرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمُتَيْنِ

فَكَذَّبُواهُمَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ

قَالُوا مَا اللَّهُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا

وَمَا آتَاكَ الرَّعْنُ مِنْ هُنَا

إِنْ أَكْثَرُ إِلَّا كَكُلِّ يُونُسَ

شول گویا، چي زمونڙ پرب پروردگار
 (دهرڇه نه)، هغه ښه دې، خبردار
 دا چي مونږ يو تاسو ته پيغمبران
 اوپه مونږ دي رسوول رنبا بيان
 هغوی اووې چي ئي تاسو، مونږ له بد
 اوکته مني چرته نشوي (دخپل حد)
 مونږ به تاسو کړوپه کانو، ټول ختم
 او عذاب کښي به راگير شي دآلم
 هغوی اووې، چي په خپله، ټول ئي بد
 وکړي شوي نصيحت (ددې حسد)؟
 بلکه تاسو خلق اووتی ئي دحد نه
 ايو کس راغی دښار طرف سرحد نه
 ښه په منډه منډه، (دائي) کره بيان
 اومنې، قوماز ما! پيغمبران
 اومنې، ستاسو نه غواړي نه قيمت
 او دوی دی، په نيغه لار، دهدايت
 اوزه وکړي به ئي نه کړم عبادت
 پيدا کړي ئي زما وجود صورت
 او اخرواپس کيدل دی ورتنه بيا
 پس له دې نه بل څنگ انيوم اله
 که رحمن راکوی ماته څه نقصان
 نه راکوی فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشی خلاصوکړي (په قيامت کښي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اَلَيْكُم لَمَرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاةُ الْمُبِيْنَةُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوْا

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوْا

● وَلَيْسَتُنَّكُمْ فِتْنًا عَذَابًا لَّيْسَ

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ

اِنْ دُرُؤْتُمْ

● يَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُوْنَ

وَمَا مِنْ اَقْصَى النَّبِيْنَةَ رَجُلٌ

يَسْمَعِيْ قَالِ

● يَقُوْمِ الْبُيُوتِ الْمُرْسَلِيْنَ

الْبُيُوتِ مَنْ لَا تَسْئَلُكُمْ اَمْرًا

● وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ

وَمَا لِيْ لَا اَعْبُدُ

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ

● وَاللَّيْه تَرْجِعُوْنَ

ءَا اَنْعُدُ مِنَ ذُوْبَةِ الْهَيْه

اِنْ يُّرْدِنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرِّ

لَا تُغْنِيْ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

● وَلَا يَنْفَعُنِيْ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپن دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونربن دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبین پس، ددغے نبین لسكر
 داسمانبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریورې کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول ز مونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أُلِّقِي صَبْلِي مُبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَاسْتَمَعْتُمْ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنَ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ وَآيَةٌ فَإِنَّكُمُ عُتَدُونَ

يُنحَسِرُونَ عَلَى الْغِيَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَهْلِكَنَّا

فَبَنَيْنَاهُمْ مِنَ الْقُرُونِ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ الْحَدِيدَ

وَأَنْ كُلَّ لَنَا

بَيْتٌ لَنَا بِمَا نَحْفَرُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمُبِينَةُ أَحْيَيْنَاهَا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگور دى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 د خوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيدا شوې برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 او په خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدي شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 او هريودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَتَجَرَّتْهَا مِنَ الْعُيُونِ

يَبَا كَلْبُوا مِنْ كَمِيرَةٍ

وَمَا عَيْلَتُهُ إِلَّا بِئِهِمْ

أَقْلَابًا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ الْأَسْوَءَ كُلَّهَا

مِمَّا تُنْبِئُتُ الْأَرْضُ

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَإِيَّاهُمْ الْبَيْلُ

كَسَلَتْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَإِذَا هُمْ مَطْلَبُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِيَسْتَسْقِرَّ لَهَا

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرَتَهُ مَنَارًا

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوَةِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا الْبَيْلُ سَابِقَ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ

بښۀ لانبو وهونکی دی (په بښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښې چې وه ډکه (په بښۀ شان)
 او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
 او که اغښتۀ حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباہ بریاد
 اوریډونکې به ئې نه وی دفریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلږ ساعت
 اوچې دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شه (ټول بښه متقیان) بښه پرهیزگار
 دخپل مخکښې نه او وروستو (دهرکار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلی څۀ نشان
 نشانونو کښې څۀ دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچې کله ورته اوشی څۀ وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسې بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَايَةً لَهُمْ
 اِنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النُّجُومِ
 وَعَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ
 وَإِن نَّشَاءُ
 نَمُوتَهُمْ
 فَلَا يَصْرِفُهُمْ
 وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَمَتَاعًا اِلَىٰ حِينٍ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ
 مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوا
 يَلْدِيْنَ اٰمَنُوْا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانو و بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْطَعِمَ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَنَ
 ● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 ● مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 تَأْتِيهِمْ
 ● وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كُتُوبِيَّةً
 ● وَلَا إِلَىٰ آبَائِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِعَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 ● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ
 هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
 ● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 ● إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 ● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 ● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیورې
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولې)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشے چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـرې عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړې عبادت
 نیعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډیر خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه وویا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسې مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شی نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خلی دگفتار
 او کوی به مونږ سره کلام بیان
 خپې اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړې چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چرې جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكِنُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَلَهُمْ مَا يَدْعُمُونَ

● سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ عَزِيمٍ

● وَامْتَأْتُوا الْيَوْمَ أَهْلًا لِلْعَذَابِ

أَلَمْ آفَهَدَ إِلَيْكُمْ

بِئْسَ أَهْمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُبِينٌ ● وَإِنْ أَنْهَدْنَا

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ آخَلْنَا مِنْكُمْ جِبَلًا كَافِرًا

● أَلَمْ تَكُونُوا تَعْبُدُونَ

هَذَا جَهَنَّمَ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَنُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكَلِّمُهُمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختمي ٿي ڪيو سترگي ڏنظر
 بيادي لاريسي ڏوي گهرجي برابر
 نو ڏوي چرته ڪنهي شي (داساعت) ليدلے
 او ڪو چرته طلبگار وے مونڙ غوستلے
 په خپل ڄائي به ٿي شڪلونه ڪيو بدل
 نو طاقت به ٿي شي ختم ڊ منزل
 او نه وروستو واپس تلي شي (له خپل ڊر)
 اوڊچا چي غوارو مونڙ ڊير عمر
 پيدائش ته ٿي واپس ڪيو برابر
 وڙے نه لري ڏوي پوهه شه (نظر)
 او مونڙ شعر ورته نه ڊے شه بنودلي
 اونه ڏوي سره هغه بنڪاري شه بنڪلي
 صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن ڊے
 چي اگاه ڪري هر ڙوندي له (دائي شان ڊے)
 او چي حق له ڪري ثابت په منڪرانو
 وڙے نه وويني (توله دانسانانو)
 په خپل لا سو مونڙ ڏوي له ڪرل پيدا
 ڊير ڄاروي چي مالڪان ڊي ڊڊي بيا
 او ڊڊي نه مونڙ ڪرل ڏوي له تابعدار
 شه سورلي ڊي ، دخوراك ڄني پڪار
 او شته ڏوي له په ڪنهي بني فائدي او شڪل
 وڙے نه اوباسي شڪر (ڊرڊ خپل)
 او نيولي ڏوي الله نه اله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
 فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
 وَلَوْ تَشَاءُ
 لَنَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتِحِهِمْ
 فَمَا اسْتَقَامُوا مَصِيبًا
 وَلَا يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يُعْزِرْهُ
 نُكِّنْهُ فِي الْعُلَىٰ
 أَقْلًا يَخْفَلُونَ
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
 إِنْ هُوَ إِلَّا ذُو قُرْآنٍ مِّبِينٍ
 لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا
 وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَلَمْ يَكْفُرُوا
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُمْ فَمَا عَبَّاتِ الْعِبَادِ
 أَنَّا عَلَّمْنَا هُمُومًا وَمَلِكُومًا
 وَأَلْمَأَمًا فَهُمْ لَهَا مَلِكُومًا
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
 فَمِنْهَا رَكُومًا وَمِنْهَا بَأْسُومًا
 وَكُومًا مَخِفَّةً وَمِنْهَا حَارِبٌ
 أَلْمَأَمَةٌ
 وَأَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی د نصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکر دارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړې په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه بڼکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په بڼه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 بڼې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو بڼۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (بڼه برابر)
 دشنې وُنې نه (پیدائښ کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَّهُ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَدْرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالِ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هرييان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يو ڪار
 ورته او ڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر خيز باندي (هغه لري قدرت)
 ورته تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ النَّبِيِّ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةَ تُرْمَعُونَ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**